

Inwokacja (A. Mickiewicz) – sanah, Grzegorz Skawiński

Panno święta
Co Jasnej bronisz Częstochowy
I w Ostrej świecisz Bramie
Ty, co gród zamkowy
Nowogródzki ochraniasz
Z jego wiernym ludem
Jak mnie dziecko do zdrowia
Powróciłaś cudem

Panno święta
Co Jasnej bronisz Częstochowy
I w Ostrej świecisz Bramie
Ty, co gród zamkowy
Nowogródzki ochraniasz
Z jego wiernym ludem
Jak mnie dziecko do zdrowia
Powróciłaś cudem

Litwo! Ojczyzno moja!
Ty jesteś jak zdrowie
Ile cię trzeba cenić
Ten tylko się dowie
Kto cię stracił
Kto cię stracił

Dziś piękność twą w całej ozdobie
Widzę i opisuję
Bo tęsknię po tobie
Tęsknię po tobie

Gdy od płaczącej matki
Pod Twoją opiekę
Ofiarowany
Martwą podniosłem powiekę
I zaraz mogłem pieszo

Do Twych świątyń progu
Iść za wrócone życie
Podziękować Bogu

Gdy od płaczącej matki
Pod Twoją opiekę
Ofiarowany
Martwą podniosłem powiekę
I zaraz mogłem pieszo
Do twych świątyń progu
Iść za wrócone życie
Podziękować Bogu

Litwo! Ojczyzno moja!
Ty jesteś jak zdrowie
Ile cię trzeba cenić
Ten tylko się dowie
Kto cię stracił
Kto cię stracił

Dziś piękność twą w całej ozdobie
Widzę i opisuję
Bo tęsknię po tobie

Tak nas powrócisz cudem
Na Ojczyzny łono
Tymczasem przenoś
Moją duszę utęsknioną

Do tych pagórków leśnych
Do tych łąk zielonych
Szeroko nad błękitnym Niemnem
Rozciągnionych
Do tych pól malowanych
Zbożem rozmaitem
Wyzłacanych pszenicą
Posrebrzanych żytem

Gdzie bursztynowy świerzop
Gryka jak śnieg biała

Gdzie panińskim rumieńcem
Dzięcielina pała
A wszystko przepasane
Jakby wstęgą, miedzą
Zieloną, na niej z rzadka
Ciche grusze siedzą
Uuh-uuu

Słowa: Adam Mickiewicz
Muzyka: sanah, Arek Kopera
Rok wydania: 2025